

φεται ἡ οἶονεϊ περιστρεφόμενος περί τινα προσπαθῶ νὰ πλησιάσω μὲ σκοπὸν νὰ τὸν καταφέρω συνήθως πρὸς οικονομικὴν ἐξ αὐτοῦ ὠφέλειαν). Τὸν φέρων βόρτα (τὸν νῆα) Κίτ. Μάν. Τὰ φέρων βόλτα (ἐνν. τὰ λόγια, δηλ. ἐκ-αίνομαι διὰ περιστροφῶν καὶ ὄχι ἀπροκαλύπτως καὶ σαφῶς). Τὰ φέρων βόλτα (ἐνν. τὰ πράγματα, δηλ. ἐξοικονομῶ τὰ ἐξοδα τῆς ζωῆς) κοιν. Τοῦ φέρων βόλτα (ἐνν. τὸ πρᾶγμα, δηλ. ἀνακυκλῶ ἐν τῇ σκέψει μου, τὸ διαλογίζομαι) Στερελλ. (Αἰτωλ.). 2) Περιφορά, περίπατος (ἀτυπονοουμένης συνήθως τῆς ἐπιστροφῆς εἰς τὸ σημεῖον τῆς ἀφετηρίας) κοιν. καὶ Πόντ. (Ἀμισ. Τραπ.): Κάνω βόλτα. Κάνω τὴ βόλτα μου. Κάνω βόλτες. Κάνε μὰ βόλτα ἀπὸ ἐκεῖ νὰ δῆς τί γίνεται. Φέρων βόλτες 'ς τὸ σπίτι - 'ς τὸ χωριό - ἀπάνω κάτω κττ. κοιν. Βόρτες μοῦ κλώνει 'ς τὴ δόρτα Ἀπύρανθ. Κόβγει βότ-τες Χίος Κρούω βόλταν Τραπ. Χτυπῶ βόλταν Ἀμισ. || Ἄσμ.

Βάρ' τὸ μάνταλο 'ς τὴν πόρτα
κ' ἔβγα ξέν-ροιαστη 'ς τὴν πόρτα

Μεγίστ.

Καράβι πεντακούβερο ἦβγε νὰ ρίξῃ βόρτα,
τὴν ἄγκουρά του ἔρριξεν εἰς τοῦ πασᾶ τὴν πόρτα
Νίσου.

Νὰ κάμω κύκλο 'ς τὸ βουνό, βόλτα 'ς τὴ μαδάρα
Κρήτ. Συνών. ἀναγυρίδα 1 δ, ἀπογυρίδα 2, γῦρος.

β) Ἐπιρρηματ., κατὰ περιφορὰν οἶονεϊ περιστροφικὴν κοιν.: Φρ. Παίρνω βόλτα τὰ σπῆμα - τὰ χωριά - τοῖς ἐκκλησίαις κττ. (περιέρχομαι αὐτὰ κατὰ σειράν). 3) Καμπή, στροφή ὁδοῦ κοιν.: Ἀνήφορος - δρόμος - κατήφορος μὲ βόλτες κοιν. Τὸν ἀπάδηξα 'ς τὴ βόλτα τοῦ δρόμου Κρήτ. || Φρ. Παίρνω τὴ βόλτα (πορεύομαι οὐχὶ τὴν εὐθείαν ὁδόν, ἀλλὰ τὴν κυκλικὴν) κοιν. Συνών. ἀπογυρίδα 1 β. Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. Βόλτα Εὔβ. Βόλτες Σῦρ. Βόλτις Σαμοθρ. Βόλτις Κρήτ. (Βιάνν.) Βότ-τα Ρόδ. Βότ-τες Χίος Μεγάλη Βόλτα Κύθηρ. Πβ. ἀναγυρίδα 1, ἀγάγυρος (1) 1, ἀπογύρι 1, ἀπογυρίδα 1, ἀπογύρισμα 1, ἀπόγυρος 1. β) Λοξοδρομία πλοίου πλαγιάζοντος πρὸς τὸν ἀντιθέτως πνέοντα ἄνεμον σύνηθ. καὶ Πόντ. (Τραπ.): Τὸ καῖκι κάνει βόλτες - ταξιδεύει μὲ βόλτες σύνηθ.

γ) Ἐπιρρηματ., κατὰ πορείαν λοξοδρομικὴν, ὄχι εὐθείαν Ἀνδρ.: Τὸ καῖτοι πάει βόλτα. 4) Ἡ σπείρωσις τοῦ κοχλίου κοιν.: Ἀνοίγω - κόβω βόλτες. Βόλτα βαθεῖα - ρηχὴ. Φαγώθηκαν οἱ βόλτες τῆς βίδας. 5) Εἶδος πτυχῆς τοῦ γυναικείου ἐνδύματος Σκῦρ.: Ἐρχονται ἴσα οἱ βόττες. 6) Ἀνθος προσαρμοζόμενος ὡς κόσμημα εἰς τὸ ἀπτὶ ἢ τὸ στηθος ἢ τὴν ζώνην (ἢ λ. παλαιότερον θὰ ἐδήλωνε κόσμημα ἔχον βόλτας, δηλ. σπειροειδές) Σκῦρ.: Βάζω βόττα 'ς τὸ 'φτί. || Ἄσμ.

Βόττες λογοῦν τῶνε λογοῦ τὴ μέση σου ζωσμένη
(λογοῦν τῶνε λογοῦ = λογιῶν λογιῶν).

Βάλε βόττα μελικάρι | νὰ σὲ ποῦνε παλληκάρι
(μελικάρι = νάρκισσος). 7) Ἀψίς, τόξον γενικῶς, ἰδίᾳ δὲ τὸ εἰς τὸ ἐσωτερικὸν οἰκοδομῆς ὑποβαστάζον τὴν ὀροφήν τόξον Ἰων. (Κρήν.) Κέρκ. Κεφαλλ. Κύθηρ. Κύθν. Κύπρ. Νάξ. (Ἄνω Ποταμ. Ἀπύρανθ. Βόθρ. Δαμαλ. Δαμαρ. Κορων. Μον.) Σέριφ. Σίφν. Τήν.: Τὸν εἶδα ποῦ περνοῦσε κάτω ἀπὸ τὰ βόρτα Κέρκ. Τὸ μαγερεῖο ἔχει μέσα βόρτο Ἀπύρανθ. Γεφύριν μὲ βότ-ταν Κύπρ. β) Θόλος οἰκοδομῆς Κύπρ. Νάξ. (Βόθρ.) Σίφν. Χίος κ. ἀ. — Λεξ. Βλαστ. 320: Ἄσμ.

Μὲν ἐκκληθᾶν ἐφτάτρον-λ-λην 'πουπάνω μὲ τὴν βότ-ταν
Κύπρ. γ) Κοίλωμα τοξοειδές εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς οἰκίας συνήθως ὑπερθεῖν τῆς θύρας ἢ παραθύρου χρη-

σιμοποιούμενον πρὸς φύλαξιν ἄρτου ἢ ἄλλου πράγματος Ἀνδρ. Ἰκαρ. Μύκ. Σίφν. Σῦρ. Τήν. δ) Σανὶς κρεμαμένη μὲ δύο σχοινία ἐκ τῆς ὀροφῆς πρὸς ἀπόθεσιν ἄρτου Μύκ. κ. ἀ. 8) Θολωτὴ οἰκοδομὴ Κύπρ. Χίος κ. ἀ.: Ἄσμ.

Ἐπῆασιν 'ς τὴν βότ-ταν τοὺς τὴν τῶνονορκοχτισμένην
Κύπρ. β) Ἐξοχικὴ λιθόκτιστος καλύβη Λευκ. Χίος (Χαλκ.) κ. ἀ. 9) Ἀλιευτικὸν ὄργανον συνιστάμενον ἐκ μακροῦ στερεοῦ νήματος φέρσαντος ἐν μόνον ἄγκιστρον, δι' οὗ ἀλιεύονται εὐμεγέθεις ἰχθύες Θράκ. (Ἀδριανούπ.) Κωνπλ. Μακεδ. (Καστορ.) Πόντ. (Ἀμισ.) κ. ἀ. — Λεξ. Πε-ριδ. Πρω. Δημητρ. 10) Εἰς τὴν γλῶσσαν τῶν σμυριδωρύχων, δώδεκα σωροὶ σμύριδος Νάξ. (Βόθρ.).

βολτάγιο τό, ὡς ὄρος ναυτικὸς πολλαχ.

Ἐκ τοῦ Ἰταλ. *voltaggio*.

Ἀναστροφή τοῦ πλοίου ὥστε τὰ ἱστία νὰ κολποῦνται ἀντιθέτως.

βολτάρι τό, ἀμάρι. βουλτάρ' Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἐκ τοῦ οὖς. βόλτα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - ἀρι. Σιδηροῦν ὄργανον βοηθητικὸν τοῦ κατασκευάζοντος βίδας.

βολταρίσκω ἀμάρι. βορτ-ταρίσκω Κύπρ.

Ἐκ τοῦ βολτάρω καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - ἰσκω. Τριγυρίζω τινά, προσπαθῶ νὰ πλησιάσω καὶ νὰ προσοικειωθῶ τινά: Ἐβορτ-τάρισκέν τὴν κᾶμποσον τῶαιρόν, ἀμ-μὰ 'ἐν τοῦ τὴν ἐδῶσαν. Πβ. βολτάρω, βολτε-τζάρω.

βολτάρω σύνηθ. βουλτάρων βόρ. ἰδιῶμ. βολιτάρω Κρήτ. βολπιζάρω Κρήτ. βουλετάρω Α. Ρουμελ. (Σωζόπ.) βολτέρνω πολλαχ. βουλτέρνω Λέσβ. (Πάμφιλ.) βολιτέρνω Κρήτ. βορτάρω Ζάκ. Κύπρ. Νάξ. (Ἄνω Ποταμ. Βόθρ. Κινίδ.) Σέριφ. βορτζάρω Μεγίστ. βορτέρνω Κύθν. Νάξ. (Βόθρ.) βουττάρω Σάμ. βολταρίζω Παξ. κ. ἀ. βορταρίζω Σέριφ. βοτ-ταρίζω Χίος βορ-τουράων Μακεδ. (Βέρ.)

Ἐκ τοῦ Ἰταλ. *voltare*. Οἱ τύπ. βολιτζάρω καὶ βορτζάρω κατ' ἐπίδρασιν τοῦ βολτετζάρω.

Α) Κυριολ. 1) Κάμνω στροφήν, στρέφομαι Ζάκ. Κρήτ. κ. ἀ.: Ἄσμ.

Καὶ ξανακρούει τ' ἄλλη μὰ ὄγμὰ νὰ βολιτάρῃ
καὶ καταφτάνουν δὸν ἐκεῖν, κρῖμας 'ς τὸ παλληκάρι
Κρήτ.

Τὸ φεγάρι κάνει βόρτα | τῶ τσαγάραινας τὴ δόρτα
κὲ ἂ γυρίσῃ καὶ βορτάρῃ, | τὴ τζαγάραινα θὰ πάρῃ
Ζάκ. β) Πηγαίνω οὐχὶ κατ' εὐθείαν, ἀλλὰ μὲ στροφὰς Κρήτ. Κύπρ. Μακεδ. (Βέρ.) Νάξ. (Βόθρ. Γαλανᾶδ.) κ. ἀ.: Βορτάρει νὰ προφτάξῃ τὸ ζῶ Βόθρ. || Ἄσμ.

Κὲ ἀπῆς ἐκατεβήκανε κάτω 'ς τὸ περιγιάλι,
καράβι ἐβολίταρε ὄγμὰ νὰ τοῖ βαρκάρῃ
Κρήτ. 2) Περιέρχομαι τινα ἢ τι κύκλῳ Κύπρ. Κύθν. Νάξ. (Βόθρ.) Σέριφ.: Βορτάρω τὸ νηοὶ Σέριφ. Πήραμε ἀπάνω καὶ τοὺς βορτάρουμε Βόθρ. Βορτέρνω τὸ χωράφι (πηγαίνω ἀπὸ τὸ ἓνα ἄκρον εἰς τὸ ἄλλο ἐνεργῶν τὸν θερισμὸν) Κύθν. β) Περιφέρω τινά κύκλῳ Νάξ. (Βόθρ.)

γ) Περιστρέφω, περιελίσσω τι, οἶον σχοινίον Σύμ. κ. ἀ. 3) Περιέρχομαι, περιφέρομαι, περιδιαβάζω πολλαχ.: Τῆς ἀρέσει νὰ βολτάρῃ ὅλη τὴν ὥρα. Πάμε νὰ βολτάρουμε λιγάκι. Τὰ καῖκια βολτάρουν.

Β) Μεταφ. 1) Διαφεύγω, ἐκφεύγω, ἐξολισθαίνω Νάξ. (Ἄνω Ποταμ. Βόθρ. Κινίδ.): Ὁλο καὶ μοῦ βορ-

